

רפת משה עזרי, מושב עמקא

ב-7 באוקטובר 2023 רז משה היתה בארה"ב בסיור מקצועי עם חברת פריון. רז "לא ממש הבנתי מה קורה בארץ עד שאבא שלי אמר שגייסו את אחי הגדול ואז חזרתי, לא רציתי שאבא ישאר לבד ברפת. המלחמה היתה תקופה מאוד מאתגרת וקשה, בעיקר ב-4 חודשים אחרונים. נפל לנו רסיס על גג הרפת, היתה נפילה גם במטע האבוקדו של המשפחה, אבל עברנו את זה. בחודשים האחרונים היו הרבה מטחים לאזור ואין לנו מיגוניות כאן. להפתעתי הפרות לא הגיבו בצורה קיצונית, לא הרגשתי שינוי בהתנהגות שלהן, חוץ מיום הנפילה כאן ברפת. מה גם שדאגנו לאחי שהיה בלבנון, אבל הכל הסתיים" •

שגרת מלחמה?

"כן, אנחנו פשוט התעסקנו ביום יום, ידענו שלא משנה מה יקרה, אנחנו נשארים ברפת בכל מקרה".

תקופה לחוצה?

"כן, תקופה מאוד לחוצה בעבודה, ימים קשים של היערכות לחורף, אנחנו כמו נמלים, מתכוננים לקראת החורף. עכשיו אני בעיקר עסוקה בלנקות את הרפת מהזבל, המלטות, אני עושה את רוב ההכנות לחורף טילופים, ניקיונות, מכינה את היונקיה לקראת החורף".

מכמעט סגירה לרפת מצטיינת

גילוי נאות, בכל פעם שאני פוגש, מדבר, או מראיין את הרפתנית רז עזרי, 33, ממושב עמקא, אני תמיד מסיים בחיוך. במציאות הצינית שבה אנו מתנהלים, מציאות הדוגלת בגודל, רז היא סוג של אור, סוג של סיפור רומנטי שכזה, שכל כך חסר בנוף שלנו. רז משה, רווקה (לתשומת לב הגברים השווים בלבד) החליטה לפני 6 שנים להיכנס ולעבוד ברפת המשפחתית שלא היה בה למעשה כלום והיו מחשבות על סגירת הרפת. רז נזכרת "כשהגעתי לרפת, לא היתה טכנולוגיה, לא היו תגים, לא היתה מערכת צינור, לא היו מאווררים אפילו לא בסככות. לא היתה יונקיה, לא היה

אני נהנית מההליך ומהצמיחה. רז משה

אבא לקח סיכון, איך הוא אפשר לך את ההרפתקה הזו?

"הוא הסכים בתנאי שאלך ללמוד, הוא לא רצה ללמד אותי, הוא התעקש שאלמד במקומות אחרים וזה מה שעשיתי. הוא נתן לי סכום כסף להשקעה ואמר לי להשקיע בלימודים היכן שאבחר. אבא אפשר לי ועל כך אני מודה לו מאוד. וכך היה, התחלתי ללמוד כמעט מאפס, החל מד"ר עדין שלימד אותי איך חולבים ועד לקורסים, פוריות, ניהול עדר, יונקיה, ועדיין ממשיכה כל הזמן ללמוד".

מה התכנון לעתיד?

"וואוו, יש לי הרבה שאיפות ותכנונים, בעיקר נושא הגדילה והכנת אוכל עצמאי, זה משהו שאני חולמת. שים לב שלא אמרתי להביא תאילנדי, זה לא חלום, אבל אני מפחדת, כי הרווחיות שלי לא תהיה כמו שאני עובדת לבד עם אבא.. נראה מה יהיה". מחייכת רז

לסיום, לפעמים חלומות מתגשמים, אם עובדים קשה?

רז צוחקת "בדיוק ככה, חלומות מתגשמים ואני מאוד נהנית מהתהליך וזה דבר חשוב מאוד מבחינתי שאני חלק מהצמיחה. אוהבת את זה ואני עושה את זה לבד ולא ממחרת. נחתם גורלי אני רפתנית, חקלאית" מסיימת רז. וכמה כיף לסיים כתבה עם הסיפור של הרפתקה הקטנה ממושב עמקא ועל רז שהתעקשה וניצחה. ◀

מתקן טילוף, לא היה כלום" והנה, 4 שנים מאוחר יותר זכתה רז והרפת שלה בתעודת הוקרה משטראוס על רוחות בעלי חיים וקיימות וזינקה בליגת החלב ממקום אחרון, עד הגעה לשליש העליון. ואם זה לא סיפור אופטימי, כמעט סינדרלה במגפיים, אז לא יודע מה כן. בחורה צעירה ללא ידע מוקדם שפשוט החליטה לקחת את הרפת המשפחתית ולהפוך אותה לעסק מתפקד ומרוויח. רז "אחרי שנתיים, אבא שלי אמר שהוא עכשיו מבין מה זה להרוויח ברפת, 20 שנה יש לו רפת ורק עכשיו הוא אמר לי את זה". מה זה עשה לך? "אני מאוד התרגשתי ושמחתי מאוד בשבילי, זה היה רגע קסום שלנו, שאבא שלי מצליח להתאהב ברפת שלו מחדש, בסוף מדובר במפעל חיים שלו". צריך לזכור שמדובר ברפת קטנה, מהקטנות שעדיין פועלות בארץ, 800 אלף מכסה, 67 חולבות, 2 חליבות ביום. עובדים ברפת, רז ואביה ויש להם חולב בשבתות וחגים. רפת משפחתית, מהזן של פעם ורז לקחה את העסק לידיה, תרתי משמע ומצליחה בגדול ואף זוכה לשבחים מכל אנשי המקצוע..

מה פתאום קפץ לך רפת?

"תמיד רציתי לעבוד ברפת, בהתחלה האחים שלי עבדו אז יצאתי ללמוד בחוץ, למדתי הוראה. כשראיתי את אבא שלי נשאר לבד ברפת אז מיד חזרתי, כשהגעתי הרפת היתה לקראת סגירה ועם כל זה עדיין אבא לא רצה שאבוא לעבוד, אבל הוא הבין שאני רצינית ועקשנית. רק כשאיימתי עליו שאלך לעבוד ברפת קיבוצית, הוא מייד אמר לא לא, בואי בואי לרפת שלנו". מסיימת רז בחיוך

שיפור ניכר בביצועי בורות התחמיץ תוך חיסכון מוכח בפחת

הקדימו להזמין !!

- ניילון אוטם חמצן
- רשתות הגנה
- שקי רשת
- צבע מיוחד לחידוש ושמירה על קירות הבור

מוזמנים לבקר אצלנו בכנס קבוצת בנות הראל

בנות הראל בע"מ
פתרונות בעולם החקלאות

לפרטים והזמנות: תומר רענן 054-7918102
דרור 053-6230605

